

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind protecția civilă

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. 1. – (1) Protecția civilă este componentă a sistemului securității naționale și reprezintă un ansamblu integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit prezentei legi, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a dezastrelor, protejării populației, bunurilor și mediului împotriva efectelor negative ale situațiilor de urgență, conflictelor armate și înlăturării operative a urmărilor acestora și asigurării condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate.

(2) Activitatea de protecție civilă este de interes național, are caracter permanent și se bazează pe îndeplinirea obligațiilor ce revin, potrivit prezentei legi, autorităților administrației publice centrale și locale, celorlalte persoane juridice de drept public și privat române, precum și persoanelor fizice.

Art. 2. – Concepția, organizarea, desfășurarea și managementul activităților de protecție civilă se stabilesc și se realizează la nivel local și național pe principiile autonomiei, subsidiarității, legalității, responsabilității, corelării obiectivelor și resurselor, cooperării și solidarității.

Art. 3. – (1) În îndeplinirea obiectivelor de asigurare a protecției civile autoritățile administrației publice centrale abilitate asigură, potrivit competențelor legale specifice:

- a) elaborarea strategiei naționale a protecției civile;
- b) identificarea și gestionarea tipurilor de riscuri generatoare de dezastre naturale și tehnologice de pe teritoriul României;
- c) culegerea, prelucrarea, stocarea, studierea și analizarea datelor și informațiilor referitoare la protecția civilă;
- d) informarea și pregătirea preventivă a populației cu privire la pericolele la care este expusă, măsurile de autoprotecție ce trebuie îndeplinite, mijloacele de protecție puse la dispoziție, obligațiile ce îi revin și modul de acțiune pe timpul situației de urgență;
- e) organizarea și asigurarea stării de operativitate și capacității de intervenție optime a serviciilor pentru situații de urgență și a celorlalte organisme specializate cu atribuții în domeniu;
- f) înștiințarea autorităților publice și alarmarea populației în situațiile de urgență;
- g) protecția populației, bunurilor materiale, valorilor culturale și arhivistice, precum și a mediului împotriva efectelor dezastrelor și ale conflictelor armate;
- h) asigurarea condițiilor minime de supraviețuire a populației în situații de urgență sau de conflict armat;
- i) organizarea și executarea intervenției operative pentru reducerea pierderilor de vieți omenești, limitarea și înlăturarea efectelor situațiilor de urgență civilă și pentru reabilitarea utilităților publice afectate;
- j) limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor și efectelor atacurilor din aer pe timpul conflictelor armate;
- k) participarea la misiuni internaționale specifice;
- l) constituirea rezervelor de resurse financiare și tehnico-materiale specifice în situații de urgență sau de conflict armat.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) se completează cu cele cuprinse în alte acte normative incidente sau conexe, precum și cu prevederile actelor internaționale în domeniu, la care România este parte sau a aderat.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice de protecție civilă sunt constituite, potrivit legii, servicii de urgență profesioniste și voluntare.

(4) În condițiile legii, se pot constitui și alte structuri de urgență publice sau private.

Art. 4. – (1) Teritoriul național, unitățile administrativ-teritoriale, localitățile componente, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale, agenții economici și obiectivele se clasifică, din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice.

(2) Criteriile de clasificare din punct de vedere al protecției civile se elaborează de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) La nivelul centrelor operaționale pentru situații de urgență județene și al municipiului București se înființează catalogul local cuprinzând clasificarea localităților, instituțiilor, agenților economici și obiectivelor din punct de vedere al protecției civile.

(4) Datele din catalogul local prevăzut la alin. (3) se actualizează permanent și se transmit la Centrul Operațional Național pentru Situații de Urgență din structura Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, care le centralizează în cuprinsul Catalogului național.

Art. 5. – (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și agenții economici, indiferent de forma de proprietate, răspund de aplicarea măsurilor de protecție civilă stabilite prin prezenta lege și prin planurile proprii, potrivit domeniului lor de competență.

(2) Persoanele fizice și persoanele juridice române sau cele străine care au filiale sau sucursale în țară ori desfășoară activități pe teritoriul României beneficiază de protecția civilă instituită prin prezenta lege.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2) sunt obligate să respecte normele specifice de protecție civilă, să participe la activitățile de pregătire specifice și să contribuie la aducerea la îndeplinire a măsurilor și acțiunilor prevăzute în planurile și programele de protecție civilă sau a celor dispuse de autoritățile abilitate pe timpul acțiunilor de intervenție și de restabilire a stării de normalitate.

Art. 6. – (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale sunt obligate să asigure capacități de intervenție specializate

corespunzător tipurilor de riscuri la care sunt expuse teritoriul și populația în timpi de răspuns optimi, indiferent de locul și momentul în care se produce situația de urgență.

(2) Măsurile organizatorice și de pregătire pe linia protecției civile au caracter permanent și se intensifică la instituirea stărilor excepționale și la declararea mobilizării sau pe timp de război.

(3) Măsurile de protecție civilă se aplică gradual, în funcție de amploarea și intensitatea situației de urgență.

Art. 7. – Coordonarea, controlul și acordarea asistenței tehnice de specialitate în domeniul protecției civile se asigură, la nivel central, de către Ministerul Administrației și Internelor prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență iar la nivel local, de către inspectoratele județene și inspectoratul municipiului București pentru situații de urgență.

Art. 8. – (1) Activitățile și măsurile de protecție civilă se planifică, se organizează și se aplică în concordanță cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative de aplicare subsecvente, ale strategiei de securitate națională, cu planurile și programele adoptate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării și cu programele și procedurile elaborate de organismele specializate ale Organizației Națiunilor Unite – ONU, Organizației Tratatului Atlanticului de Nord – NATO și Uniunii Europene – UE.

(2) La elaborarea strategiei naționale a protecției civile se au în vedere principiile, scopurile și obiectivele prevăzute în Strategia Internațională pentru Prevenirea Catastrofelor adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, precum și cele stabilite de mecanismele Uniunii Europene în domeniu.

Art. 9. – (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *dezastru* – eveniment datorat declanșării unor tipuri de riscuri, din cauze naturale sau provocate de om, generator de pierderi umane, materiale sau modificări ale mediului, și care prin amploare, intensitate și consecințe atinge ori depășește nivelele specifice de gravitate stabilite prin regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență, elaborate și aprobate potrivit legii;

b) *înștiințare* – activitate de transmitere a informațiilor autorizate despre iminența producerii sau producerea dezastrelor și/sau conflictelor armate către autoritățile administrației publice centrale sau locale, după caz, în scopul evitării surprinderii și realizării măsurilor de protecție;

c) *avertizare* – aducerea la cunoștința populației a informațiilor necesare despre iminența producerii sau producerea unor dezastre;

d) *prealarmare* – transmiterea mesajelor/semnalelor de avertizare către autorități, despre probabilitatea producerii unor dezastre sau a unui atac aerian;

e) *alarmare* – transmiterea mesajelor/semnalelor de avertizare a populației despre iminența producerii unor dezastre sau a unui atac aerian;

f) *adăpostire* – măsură specifică de protecție a populației, a bunurilor materiale, valorilor culturale și de patrimoniu, pe timpul ostilităților militare, împotriva efectelor atacurilor aeriene ale adversarului; adăposturile de protecție civilă sunt spații special amenajate pentru protecția personalului în situații de urgență, proiectate, executate, dotate și echipate potrivit normelor și instrucțiunilor tehnice elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate de ministrul administrației și internelor;

g) *asanarea teritoriului de muniție rămasă neexplodată* – activitatea de descoperire și neutralizare a muniției și elementelor de muniție.

(2) Termenii și expresiile referitoare la situații de urgență, factori și tipuri de riscuri, stare de alertă, intervenție operativă și evacuare au înțelesul prevăzut la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență.

CAPITOLUL II

Organizarea protecției civile

Art. 10. – Organizarea protecției civile la nivelul unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice, agenților economici și organizațiilor neguvernamentale se realizează în raport cu clasificarea acestora din punct de vedere al protecției civile și constă în:

a) constituirea organismelor și structurilor pentru managementul situațiilor de urgență;

- b) constituirea serviciilor pentru situații de urgență;
- c) încadrarea inspectorilor și/sau personalului de specialitate în domeniul protecției civile;
- d) întocmirea planurilor de analiză și acoperire a tipurilor de riscuri în teritoriul de competență sau în domeniul de activitate;
- e) planificarea și organizarea activităților de pregătire a populației și salariaților privind protecția civilă;
- f) organizarea evacuării în caz de urgență civilă;
- g) organizarea cooperării și colaborării privind protecția civilă;
- h) planificarea resurselor pentru funcționarea structurilor prevăzute la lit. a) - c), precum și pentru realizarea măsurilor stabilite în planul prevăzut la lit. d).

Art. 11. – Managementul protecției civile se asigură de către componentele Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004.

Art. 12. – (1) Activitatea de protecție civilă din România este coordonată de primul-ministru, care conduce această activitate prin ministrul administrației și internelor, în calitate de președinte al Comitetului Național pentru Situații de Urgență.

(2) La nivelul instituțiilor publice centrale și locale, activitatea de protecție civilă este condusă de către președinții comitetelor pentru situații de urgență, constituite potrivit legii, iar la nivelul agenților economici, de către conducătorii acestora.

Art. 13. – (1) La toate nivelurile de competență, în structurile cu activitate permanentă sau temporară din Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, se constituie structuri specializate în domeniul protecției civile.

(2) La nivelul municipiilor, orașelor, comunelor, instituțiilor publice și agenților economici cuprinși în clasificarea din punct de vedere al protecției civile, se încadrează personal de specialitate, cu atribuții în domeniul protecției civile.

(3) Personalul de specialitate cu atribuții în domeniul protecției civile se încadrează la:

a) ministerele și instituțiile publice centrale la care, potrivit legii, nu se constituie centre operative pentru situații de urgență cu activitate permanentă;

b) serviciile publice deconcentrate la nivel județean, la nivelul municipiului București și sectoarelor acestuia, din subordinea ministerelor care, potrivit legii, constituie centre operative pentru situații de urgență cu activitate permanentă;

c) regiile autonome, companiile naționale și societățile comerciale care, prin specificul activității lor, pot crea stări potențial generatoare de situații de urgență civilă sau sunt expuse unor riscuri majore;

d) consiliile locale ale unităților administrativ-teritoriale în care, potrivit schemelor cu riscurile teritoriale întocmite conform legii, de către inspectoratele pentru situații de urgență, există pericolul potențial de producere a dezastrelor naturale, provocate de cutremure, inundații și incendii de pădure.

(4) Personalul de specialitate prevăzut la alin. (2) asigură permanent coordonarea planificării și realizării activităților și măsurilor de protecție civilă, participă la pregătirea serviciilor de urgență, salariaților și/sau populației și asigură coordonarea secretariatelor tehnice ale comitetelor pentru situații de urgență, respectiv a celulelor de urgență.

(5) Persoanele prevăzute la alin. (3), cu excepția celor încadrate la societăți comerciale și regii autonome, sunt funcționari publici și, pe timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, sunt investite, în calitate de inspectori de protecție civilă, cu exercițiul autorității publice. Calitatea de inspector de protecție civilă se atribuie prin ordin sau dispoziție scrisă a angajatorului.

(6) Personalul de specialitate poate fi încadrat în muncă sau în serviciu, după caz, numai după obținerea unui certificat de competențe profesionale în condițiile stabilite prin metodologia emisă de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

(7) În funcție de complexitatea și volumul atribuțiilor de serviciu, personalul de specialitate prevăzut la alin. (2) poate îndeplini, prin cumul, și atribuțiile cadrului tehnic în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Art. 14. – La instituirea măsurilor excepționale, precum și în situații de conflict armat, structurile existente pe timp de pace, precum și

cele care se completează sau înființează la mobilizare, îndeplinesc funcțiile și atribuțiile pe linia protecției civile prevăzute de lege.

Art. 15. – (1) Activitatea de prevenire în domeniul protecției civile și/sau intervenției operative se asigură de către serviciile de urgență prin structuri specializate, în conformitate cu competențele și atribuțiile stabilite, potrivit legii.

(2) Serviciile de urgență profesionale sau voluntare și celelalte structuri specializate pentru intervenție și acțiuni în situații de urgență, constituite de către autoritățile abilitate în condițiile legii, cuprind personal și formațiuni instruite în specialități necesare protecției civile.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și serviciilor de urgență private, constituite potrivit dispozițiilor legale.

(4) Criteriile de performanță pentru formațiunile prevăzute la alin. (2) și (3) se elaborează de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 16. – Coordonarea de specialitate a activităților de protecție civilă prevăzute la art. 15 alin. (1) se realizează de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență prin Centrul Operațional Național pentru Situații de Urgență, și la nivel local, prin centrele operaționale din structura inspectoratelor pentru situații de urgențe județene și al municipiului București ori, pe timpul stărilor excepționale de mobilizare sau la război, prin punctele de comandă care se asigură din timp de pace la nivelul autorităților administrației publice centrale, la cele județene, municipale, de sectoare, orașenești, alte localități importante, precum și la instituții publice și agenți economici.

CAPITOLUL III

Drepturile și obligațiile cetățenilor

Secțiunea 1

Drepturi

Art. 17. – Cetățenii au dreptul să încheie contracte de voluntariat pentru încadrarea în serviciile de urgență voluntare cu reprezentanții autorităților administrației publice locale. Statutul personalului voluntar din serviciile de urgență voluntare se aprobă prin

hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 18. – (1) Cetățenii care au suferit pagube ca urmare a efectelor unui dezastru sau ale unui conflict armat ori ca urmare a executării intervenției de către serviciile de urgență au dreptul la ajutoare de urgență și despăgubiri, după caz.

(2) Despăgubirile se acordă în urma solicitării scrise a celui prejudiciat, adresate primarului, în baza actului de constatare întocmit de organele competente și a hotărârii consiliului local, din fondurile prevăzute în bugetul local cu această destinație sau din cele aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 19. – Personalul serviciilor de urgență voluntare și cetățenii care participă la acțiuni preventive și de intervenție pentru limitare, recuperare și reabilitare pe timpul situațiilor de urgență beneficiază de compensații bănești, drepturi sociale și alte facilități stabilite în Statutul personalului voluntar, prevăzut la art. 17.

Secțiunea a 2-a *Obligații*

Art. 20. – (1) Cetățenii sunt obligați:

a) să respecte și să aplice normele și regulile de protecție civilă stabilite de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de conducătorii instituțiilor publice, agenților economici ori organizațiilor neguvernamentale, după caz;

b) să aducă la îndeplinire măsurile de protecție civilă dispuse în condițiile legii de autoritățile competente sau de personalul investit cu exercițiul autorității publice din cadrul serviciilor publice de urgență;

c) să informeze autoritățile sau serviciile de urgență abilitate, prin orice mijloace, inclusiv telefonic, prin apelarea numărului 112, despre iminența producerii sau producerea oricărei situații de urgență despre care iau cunoștință;

d) să informeze serviciile de urgență profesioniste sau poliția, după caz, inclusiv telefonic, prin apelarea numărului 112, despre descoperirea de muniție sau elemente de muniție rămase neexplodate;

e) să participe la pregătirea de protecție civilă la locul unde își desfășoară activitatea;

f) să participe la întreținerea adăposturilor din clădirile proprietate personală și, în caz de necesitate, la amenajarea spațiilor de adăpostire din teren;

g) să-și asigure mijloacele individuale de protecție, trusa sanitară, rezerva de alimente și apă, precum și alte materiale de primă necesitate pentru protecția familiei sale;

h) să permită, în situații de urgență civilă, accesul forțelor și mijloacelor de intervenție în incinte sau pe terenuri proprietate privată;

i) să permită instalarea mijloacelor de alarmare pe clădirile proprietate privată sau aparținând asociațiilor de locatari sau proprietari, după caz, fără plată, precum și accesul persoanelor autorizate, în vederea întreținerii acestora;

j) să accepte și să efectueze evacuarea din zonele afectate sau periclitate de dezastre potrivit măsurilor dispuse și aduse la cunoștință de către autoritățile abilitate;

k) să solicite avizele și autorizațiile privind protecția civilă, în cazurile prevăzute de lege.

(2) Îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) revine, corespunzător situației în care se găsesc, și cetățenilor străini care desfășoară activități, au reședința sau se află în tranzit, după caz, pe teritoriul României.

(3) Cetățenii declarați inapți de muncă din motive medicale sunt scutiți, pe timpul intervenției în sprijinul forțelor de protecție civilă, de prestarea de servicii ori de participarea la executarea de lucrări, evacuarea de bunuri și alte asemenea, care presupun efort fizic.

CAPITOLUL IV

Atribuții și obligații privind protecția civilă

Secțiunea 1

Atribuții ale autorităților administrației publice

Art. 21. – (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură stabilirea și integrarea măsurilor de protecție civilă în planurile și programele de dezvoltare economico-socială ce se elaborează la nivel național, județean și local și urmăresc realizarea acestora.

(2) Măsurile și acțiunile de prevenire din planurile de protecție civilă se planifică și se execută prioritar de către toate autoritățile administrației publice centrale și locale potrivit competențelor acestora.

(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale poartă întreaga răspundere pentru asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației afectate de urmările situațiilor de urgență.

(4) Asigurarea condițiilor prevăzute la alin. (3) se realizează prin serviciile de urgență, serviciile publice de gospodărie comunală, instituții și agenți economici, inclusiv prin utilizarea, în condițiile legii, a bunurilor din rezervele de stat și a serviciilor și bunurilor puse la dispoziție de organizații neguvernamentale române sau de comunitățile locale și populația din zonele neafectate, de state și organizații străine ori cu caracter internațional.

Art. 22. – Guvernul exercită următoarele atribuții principale:

a) aprobă strategia națională a protecției civile și actele normative specifice, potrivit competenței;

b) analizează periodic și ori de câte ori situația o impune, activitatea de protecție civilă;

c) aprobă planul național de asigurare cu resurse umane materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență;

d) propune, potrivit legii, Președintelui României instituirea și încetarea „stării de urgență” în zonele afectate;

e) încheie acorduri internaționale în domeniul protecției civile;

f) adoptă hotărâri prin care se acordă ajutoare de urgență și despăgubiri persoanelor fizice și juridice afectate;

g) aprobă planificarea exercițiilor și aplicațiilor de protecție civilă cu caracter internațional;

h) solicită, la nevoie, sprijin internațional;

i) aprobă acordarea de ajutor, în urma solicitărilor, statelor afectate de dezastre.

Art. 23. – (1) Ministerele, autoritățile publice autonome și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale exercită următoarele atribuții principale:

a) stabilesc atribuțiile ce revin structurilor proprii;

b) elaborează planuri și programe privind protecția civilă în domeniul propriu de competență;

c) asigură resursele necesare intervenției;

d) constituie capacități operaționale de intervenție pe care, în caz de necesitate, le pun la dispoziția autorităților administrației publice locale;

e) inițiază programe sau teme de cercetare în domeniu;

f) constituie baza de date specifică domeniului propriu de activitate, necesară protecției civile;

g) asigură participarea reprezentanților, experților și specialiștilor la activitățile Comitetului Național pentru Situațiile de Urgență;

h) pun la dispoziția Ministerului Administrației și Internelor personal calificat în vederea constituirii echipelor de experți pentru evaluare sau necesar intervenției, după caz;

i) pun la dispoziția Comitetului Național pentru Situații de Urgență datele și informațiile solicitate în scopul elaborării strategiei naționale de protecție civilă, a planurilor și programelor de protecție civilă, precum și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență pentru constituirea bazei proprii de date;

j) asigură gestionarea tipurilor de riscuri specifice și îndeplinirea funcțiilor de sprijin prin structuri specifice domeniilor de competență, potrivit legii. Organizarea și funcționarea acestor structuri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Ministerul Apărării Naționale planifică și execută măsurile de protecție civilă potrivit organizării și planurilor specifice proprii și a planurilor comune cu alte ministere.

Art. 24. – (1) Ministerul Administrației și Internelor exercită, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, următoarele atribuții principale:

a) elaborează și prezintă Guvernului spre aprobare proiectul de strategie națională a protecției civile;

b) elaborează și avizează proiecte de acte normative specifice;

c) coordonează activitățile de evacuare potrivit planurilor întocmite;

d) organizează și conduce activitatea de asanare a teritoriului de muniția rămasă neexplodată din timpul conflictelor militare;

e) analizează periodic, împreună cu autoritățile administrației publice centrale, stadiul realizării măsurilor necesare a fi luate în situații de protecție civilă;

f) elaborează norme metodologice pentru întocmirea planurilor de urgență internă și externă a agenților economici;

g) organizează și conduce exerciții și aplicații de specialitate;

h) coordonează acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de urgență;

i) colaborează cu organisme internaționale de specialitate.

(2) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență este autoritate de reglementare în domeniul protecției civile.

(3) Controlul de stat în domeniul protecției civile se realizează prin activități de avizare, autorizare, atestare, recunoaștere, verificare, control, și se exercită prin Inspekția de Prevenire din structura Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, respectiv prin inspekțiile de prevenire din cadrul inspectoratelor județene și al municipiului București, în scopul aplicării unitare a prevederilor legale pe întreg teritoriul României.

(4) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență îndeplinește rolul de Punct Național de Contact în relațiile cu organisme internaționale de profil.

Art. 25. – Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor și consiliile locale ale sectoarelor Municipiului București au următoarele atribuții principale:

a) aprobă organizarea protecției civile la nivelul unității administrativ-teritoriale, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă măsuri pentru îmbunătățirea acesteia;

b) aprobă planurile anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;

c) participă, potrivit legii, la asigurarea finanțării măsurilor și acțiunilor de protecție civilă, precum și a serviciilor de urgență și a structurilor care au atribuții legale în acest domeniu;

d) stabilesc, în condițiile legii, taxe speciale pe linia protecției civile;

e) înființează, în condițiile legii și cu avizul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, centre de formare și evaluare a personalului din serviciile voluntare de urgență;

f) gestionează, depozitează, întrețin și asigură conservarea aparaturii și materialelor de protecție civilă prin serviciile specializate din subordine;

g) asigură spațiile necesare funcționării inspectoratelor pentru situații de urgență corespunzătoare, paza și securitatea acestora, a centrelor operaționale precum și spațiile pentru depozitarea materialelor de intervenție.

Art. 26. – Prefectul are următoarele atribuții principale:

a) aprobă planurile operative și de pregătire pe linia protecției civile și planificarea exercițiilor și a altor activități desfășurate la nivelul unității administrativ-teritoriale;

b) urmărește îndeplinirea măsurilor de protecție civilă la nivelul unității administrativ-teritoriale;

c) dispune, potrivit legii, instituirea stării de alertă, activarea sau folosirea, după caz, a formațiunilor de intervenție;

d) aprobă schema cu riscurile teritoriale întocmită de inspectoratul pentru situații de urgență;

e) asigură condiții pentru buna desfășurare și integrarea activității forțelor de intervenție din alte județe sau a echipelor internaționale, după caz, sosite în unitatea administrativ-teritorială în scopul limitării și înlăturării efectelor dezastrelor;

f) prezintă consiliului județean sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, propuneri de completare a sistemului de înștiințare și alarmare a populației, fondului de adăpostire, bazei materiale și altor măsuri de protecție a populației, bunurilor materiale, valorilor culturale și a mediului;

g) exercită controlul aplicării măsurilor în situațiile de urgență civilă.

Art. 27. – Primarul are următoarele atribuții principale:

a) propune consiliului local structura organizatorică de protecție civilă;

b) aduce la îndeplinire hotărârile consiliului local în domeniul protecției civile;

c) aprobă planurile operative, de pregătire și planificare a exercițiilor de specialitate;

d) propune fondurile necesare realizării măsurilor de protecție civilă;

- e) conduce exercițiile, aplicațiile și activitățile de pregătire privind protecția civilă;
- f) coordonează activitatea serviciilor de urgență voluntare;
- g) aprobă planurile de cooperare cu localitățile învecinate și organismele neguvernamentale;
- h) dispune măsuri și controlează modul de întreținere a spațiilor de adăpostire colective, de către administratorul acestora;
- i) urmărește realizarea, întreținerea și funcționarea legăturilor și mijloacelor de înștiințare și alarmare în situații de urgență civilă;
- j) răspunde de alarmarea, protecția și pregătirea populației, din zonele de risc nuclear, chimic, biologic sau în aval de barajele hidrotehnice;
- k) solicită asistență tehnică și sprijin pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă;
- l) exercită controlul aplicării măsurilor de protecție civilă în plan local;
- m) asigură evaluarea și centralizarea solicitărilor de ajutoare și despăgubiri în situații de protecție civilă, precum și distribuirea celor primite;
- n) coordonează nemijlocit evacuarea populației din zonele afectate de situațiile de protecție civilă;
- o) stabilește măsurile necesare pentru asigurarea hrănirii, cazării și alimentării cu energie și apă a populației evacuate;
- p) dispune măsuri pentru asigurarea ordinii publice în zona sinistrată;
- q) cooperează cu primarii localităților, sectoarelor limitrofe, după caz, în probleme de interes comun;
- r) gestionează, depozitează, întreține și conservă tehnica, aparatura și materialele de protecție civilă, prin serviciile de specialitate subordonate.

Secțiunea a 2-a

Obligațiile conducătorilor instituțiilor publice, agenților economici, proiectanților, constructorilor, beneficiarilor și salariaților

Art. 28. – (1) Conducătorii instituțiilor publice, patronii și managerii agenților economici, indiferent de forma de proprietate, au următoarele obligații principale:

a) asigură identificarea, monitorizarea și evaluarea factorilor de risc specifici, generatori de evenimente periculoase;

b) stabilesc și urmăresc îndeplinirea măsurilor și acțiunilor de prevenire și de pregătire a intervenției, în funcție de încadrarea în clasificarea de protecție civilă;

c) organizează și dotează, pe baza criteriilor de performanță elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, servicii sau formațiuni proprii de urgență și stabilesc regulamentul de organizare și funcționare a acestora;

d) participă la exerciții și aplicații de protecție civilă și conduc nemijlocit acțiunile de alarmare, evacuare, intervenție, limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de urgență desfășurate de unitățile proprii;

e) asigură gratuit forțelor de intervenție chemate în sprijin în situații de urgență echipamentele, substanțele, mijloacele și antidoturile adecvate riscurilor specifice;

f) organizează instruirea și pregătirea personalului încadrat în muncă privind protecția civilă;

g) asigură alarmarea populației din zona de risc creată ca urmare a activităților proprii desfășurate;

h) prevăd, anual, în bugetul propriu, fonduri pentru cheltuieli necesare desfășurării activităților de protecție civilă;

i) înștiințează persoanele și organismele competente asupra factorilor de risc, și le semnalează, de îndată cu privire la iminența producerii sau producerea unei situații de urgență civilă la nivelul instituției sau agentului economic;

j) stabilesc și transmit către transportatorii, distribuitorii și utilizatorii produselor, regulile și măsurile de protecție specifice corelate cu riscurile previzibile la utilizare, manipulare, transport și depozitare;

k) încheie contracte, convenții sau protocoale de cooperare cu alte servicii de urgență profesionale sau voluntare;

l) întrețin în stare de funcționare mijloacele de transmisiuni-alarmare, spațiile de adăpostire și mijloacele tehnice proprii destinate adăpostirii sau intervenției, țin evidența acestora și le verifică periodic;

m) îndeplinesc alte obligații și măsuri stabilite potrivit legii, de către organismele și organele abilitate.

(2) Conducătorii instituțiilor publice și agenților economici, indiferent de forma de proprietate, sunt obligați să permită instalarea, fără plată, a mijloacelor de alarmare pe clădirile proprii.

(3) Agenții economici a căror activitate prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase se supun și prevederilor legislației specifice.

Art. 29. – Persoanele fizice sau juridice care dețin imobile în indiviziune sau le utilizează în comun sunt obligate să coopereze pentru îndeplinirea măsurilor de protecție civilă pentru întregul imobil sau ansamblu de imobile.

Art. 30. – (1) Proiectanții, constructorii și beneficiarii de investiții au următoarele obligații:

a) să prevadă în documentațiile tehnice ale investițiilor măsurile specifice, echipamentele și dotările necesare conform normativelor în vigoare și să asigure realizarea lor înainte de darea în exploatare a investiției;

b) să obțină toate avizele, autorizațiile și acordurile privind protecția civilă, prevenirea și stingerea incendiilor și de mediu, conform legii, și să urmărească realizarea măsurilor stabilite în cuprinsul acestora;

c) să evalueze riscul seismic al zonei în care se execută lucrările și să întocmească proiectul, respectiv să execute construcția sau instalația conform gradului de risc seismic evaluat.

(2) În toate fazele de cercetare, proiectare, execuție și pe întreaga lor durată de existență, construcțiile și amenajările, echipamentele, utilajele și instalațiile tehnologice pentru autorizare în domeniul protecției civile se supun unei examinări sistematice și calificate pentru identificarea, evaluarea și controlul riscurilor, în condițiile prevăzute de reglementările specifice.

(3) Obligația executării activităților prevăzute la alin. (2) revine persoanelor care concură la proiectarea, realizarea, exploatarea, întreținerea, repararea, postutilizarea construcțiilor, echipamentelor și a instalațiilor tehnologice, potrivit obligațiilor și răspunderilor prevăzute de lege.

(4) Metodologia privind identificarea, evaluarea și controlul riscurilor se elaborează de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, se aprobă prin ordin de ministrul administrației și internelor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 31. – Salariații au următoarele drepturi și obligații:

a) să beneficieze în mod gratuit, de echipament de protecție individuală, tratament medical și antidoturi, dacă sunt încadrați la agenți economici sau instituții cu surse de risc nuclear, chimic sau biologic;

b) să beneficieze de măsurile de protecție socială prevăzute prin lege pentru perioadele de întrerupere a activității, impuse de situațiile de protecție civilă;

d) să respecte normele, regulile și măsurile de protecție civilă stabilite;

e) să participe la instruirii, exerciții, aplicații și alte forme de pregătire specifică.

CAPITOLUL V

Pregătirea pentru protecția civilă

Art. 32. – Pregătirea pentru protecția civilă cuprinde pregătirea populației și a salariaților, pregătirea serviciilor de urgență, pregătirea personalului cu funcții de conducere pe linia protecției civile, precum și a personalului de specialitate.

Art. 33. – (1) Pregătirea profesională a serviciilor de urgență și a altor forțe cu care se cooperează se realizează pe baza programelor anuale de pregătire aprobate de șefii acestora.

(2) Planificarea exercițiilor și aplicațiilor de cooperare privind protecția civilă, la care participă, potrivit specificului acestora, servicii de urgență, forțe de protecție și sprijin și populația se aprobă de către prefect, primar sau ministrul administrației și internelor, după caz.

(3) Exercițiile de cooperare interjudețene (regionale) și cele cu caracter internațional se aprobă de Guvern, la propunerea ministrului administrației și internelor.

(4) În documentele de planificare a pregătirii privind protecția civilă se prevăd și resursele materiale și financiare necesare, precum și cine le asigură.

Art. 34. – (1) Inițierea, calificarea, perfecționarea sau specializarea conducătorilor structurilor specializate de protecție civilă și a șefilor serviciilor de urgență, a personalului de specialitate, precum și a altor persoane cu atribuții în acest domeniu se realizează prin cursuri, convocări sau instructaje și se desfășoară în Centrul Național de

Pregătire pentru Managementul Situațiilor de Urgență și centrele zonale ale acestuia, precum și în Institutul Național de Administrație sau în alte instituții de învățământ de profil.

(2) Pregătirea pentru protecția civilă în instituțiile de învățământ militar este obligatorie și se desfășoară pe baza tematicilor elaborate cu consultarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 35. – Formarea, perfecționarea și specializarea personalului serviciilor de urgență profesionale și al structurilor componente ale Sistemului de Management al Situațiilor de Urgență se realizează în instituțiile de învățământ de profil din subordinea Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării Naționale, precum și în alte unități abilitate din țară și străinătate.

Art. 36. – (1) Informarea și educarea preventivă a populației privind protecția civilă se asigură, în principal, prin: instituțiile de învățământ și educație de toate gradele, mijloacele de informare în masă și serviciile profesionale pentru situații de urgență.

(2) Ministerul Educației și Cercetării, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență stabilește prin protocol temele și activitățile practic-aplicative de educație privind protecția civilă, care se includ în programele de învățământ, precum și în planurile activităților extrașcolare.

(3) Societățile publice și private, naționale și locale de radio și televiziune, precum și presa scrisă sunt obligate să asigure prezentarea în emisiunile, respectiv știrile și reportajele acestora, riscurile potențiale, măsurile preventive și modul de acțiune și comportare a populației pe timpul situațiilor de urgență civilă.

(4) La informarea și educarea preventivă a populației privind protecția civilă participă și organizațiile neguvernamentale de interes public, potrivit statutelor și specificului activităților acestora.

Art. 37. – (1) Instruirea salariaților privind protecția civilă se asigură sistematic, de regulă împreună cu instructajele de prevenire și stingere a incendiilor, în condițiile stabilite prin dispozițiile generale elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate de ministrul administrației și internelor.

(2) Participarea salariaților la instruire constituie sarcină de serviciu.

Art. 38. – Periodic, în baza planurilor și programelor de pregătire și cu aprobarea primarului localității, se efectuează exerciții de alarmare publică.

CAPITOLUL VI

Protecția populației și a bunurilor materiale

Art. 39. – Protecția populației, a bunurilor materiale și a valorilor culturale se realizează printr-un ansamblu de activități constând în: înștiințare, avertizare și alarmare, adăpostire, protecție nucleară, biologică și chimică, evacuare și alte măsuri tehnice și organizatorice specifice.

Secțiunea 1

Înștiințarea, avertizarea și alarmarea

Art. 40. – (1) Înștiințarea se realizează de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență sau de serviciile de urgență profesionale, după caz, pe baza informațiilor primite de la populație sau de la structurile care monitorizează sursele de risc.

(2) Avertizarea populației se realizează de către autoritățile administrației publice centrale sau locale, după caz, prin mijloacele de avertizare specifice, în baza înștiințării primite de la structurile abilitate.

Art. 41. – Prealarmarea se realizează de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și de serviciile de urgență profesionale, după caz, pe baza informațiilor primite de la Statul Major General și structurile specializate din cadrul categoriilor de forțe armate în baza planurilor de cooperare întocmite în acest sens.

(2) Alarmarea populației se realizează de către autoritățile administrației publice centrale sau locale, după caz, prin mijloacele specifice, în baza înștiințării primite de la structurile abilitate.

Art. 42. – (1) Mijloacele de avertizare și alarmare specifice se instalează în locurile stabilite de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și serviciile de urgență profesionale.

(2) Normele tehnice privind instalarea sistemului integrat de avertizare și alarmare a populației și instrucțiunile privind semnalele și mesajele de avertizare și alarmare se elaborează de Inspectoratul General

pentru Situații de Urgență se aprobă, prin ordin, de ministrul administrației și internelor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Mesajele de alarmare se transmit obligatoriu, cu prioritate și gratuit prin toate sistemele de telecomunicații, posturile și rețelele radio și televiziune, inclusiv prin satelit și cablu care operează pe teritoriul României.

Art. 43. – În cazul unui atac iminent, în situația în care nu s-a declarat starea de război, primele mesaje de prealarmă și de alarmă se transmit cu aprobarea ministrului administrației și internelor, pe baza înștiințărilor Statului Major General și structurilor specializate din cadrul categoriilor de forțe armate în baza planurilor de cooperare întocmite în acest sens.

Art. 44. – (1) Folosirea mijloacelor de alarmare în cazul producerii unor dezastre se execută numai cu aprobarea primarului localității, a conducătorului instituției publice sau a agentului economic implicat, după caz, sau a împuterniciților acestora.

(2) Sistemul de înștiințare, avertizare și alarmare la localități, instituții publice și agenți economici se verifică periodic prin executarea de antrenamente și exerciții.

(3) Folosirea mijloacelor tehnice de alarmare și alertare contrar prevederilor legale și ale normelor tehnice prevăzute la art. 42 alin. (2) este interzisă.

Secțiunea a 2-a *Adăpostirea*

Art. 45. – (1) Pentru protecția populației și bunurilor din patrimoniul cultural național de efectele atacurilor din aer, se realizează sistemul național de adăpostire, care cuprinde: adăposturi pentru puncte de comandă destinate sistemului de management al situațiilor de urgență, adăposturi publice de protecție civilă aflate în administrarea consiliilor locale și fondul privat de adăpostire realizat de agenții economici și proprietarii de imobile.

(2) Autoritățile administrației publice, instituțiile publice, agenții economici și proprietarii de imobile au obligația să prevadă în planurile de investiții și să realizeze adăposturi de protecție civilă.

(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale și serviciile de urgență de la toate nivelurile de competență vor identifica și stabili posibilitățile de utilizare pentru adăpostire a unor galerii de mină, tuneluri, peșteri, grote etc. existente în apropierea zonelor dens populate sau în zone prevăzute pentru amenajare de tabere de sinistrați, evacuați sau refugiați.

(4) Categoriile de construcții la care este obligatorie realizarea de adăposturi publice de protecție civilă, precum și adăposturile care se amenajează ca puncte de comandă se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor.

(5) Adăposturile publice de protecție civilă prevăzute în documentațiile tehnice ale investițiilor se avizează tehnic, premurgător eliberării autorizațiilor de construire, de către serviciile de urgență profesionale potrivit metodologiei elaborate de Inspectoratul General, aprobată de ministrul administrației și internelor și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) În timp de pace, adăposturile publice de protecție civilă, cu excepția spațiilor amenajate ca puncte de comandă, pot fi utilizate pentru alte destinații cu respectarea normelor tehnice, cu obligația de a fi eliberate în situații de urgență în maximum 24 de ore și cu informarea prealabilă a centrelor operaționale din cadrul serviciilor de urgență profesionale.

(7) Adăposturile publice de protecție civilă se inspectează periodic de către personalul de specialitate al serviciilor de urgență profesionale, iar deținătorii și utilizatorii acestor adăposturi sunt obligați să îndeplinească normele și măsurile stabilite pentru menținerea adăposturilor și instalațiilor utilitare ale acestora în stare de funcționare.

(8) Construirea adăposturilor și amenajarea altor spații de adăpostire cuprinse în planurile de modernizare se execută la punerea în aplicare a planurilor respective.

Art. 46. – Inspectoratul General pentru Situații de Urgență constituie, în depozitele și unitățile de logistică direct subordonate, rezerva națională de mijloace tehnico-materiale necesare asigurării condițiilor de supraviețuire a populației afectate de situații de urgență.

Secțiunea a 3-a
Asanarea teritoriului de muniția rămasă neexplodată

Art. 47. – Asanarea terenului și neutralizarea muniției rămase neexplodate din timpul conflictelor armate se execută de către subunități specializate și specialiști pirotehnicieni din Inspectoratul General pentru Situații de Urgență sau serviciile de urgență profesionale, după caz, potrivit instrucțiunilor și normelor tehnice, elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 48. – (1) Munițiile se distrug în poligoane ale Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării Naționale sau pe terenuri puse la dispoziție de autoritățile administrației publice locale pe a căror rază administrativ-teritorială se execută lucrările de asanare. Terenurile stabilite pentru distrugerea muniției se amenajează potrivit instrucțiunilor și normelor tehnice specifice elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

(2) Autoritățile administrației publice locale sau, după caz, instituțiile publice și agenții economici, asigură subunității de intervenție care execută asanarea pirotehnică, accesul în teren și, gratuit, mâna de lucru auxiliară, mijloace de transport cu șoferi și carburantul aferent, materialele, asistența sanitară, precum și cazarea și hrănirea efectivelor necesare acestor lucrări.

(3) Paza munițiilor și a terenurilor în curs de asanare, precum și însoțirea transporturilor de muniții se execută de personal autorizat.

Art. 49. – (1) Persoanele fizice și juridice care iau cunoștință de existența munițiilor au obligația să anunțe de îndată centrul operațional din cadrul serviciului de urgență profesionist, dispeceratul integrat de urgență, poliția sau primarul, după caz.

(2) Se interzice persoanelor fizice neautorizate să ridice, să manipuleze ori să utilizeze muniția neexplodată.

Art. 50. – Materialele explozive și mijloacele de aprindere necesare pentru distrugerea muniției rămase neexplodate se pun la dispoziția specialiștilor pirotehnicieni la cererea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență prin comandamentele județene de jandarmi.

Art. 51. – Formațiunile de intervenție prevăzute la art. 65 execută, gratuit, acțiuni de distrugere a zăpoarelor care pun în pericol localitățile sau siguranța cetățeanului.

Secțiunea a 4-a

Protecția nucleară, radiologică, chimică și biologică

Art. 52. – (1) Protecția nucleară, radiologică, chimică și biologică a populației se realizează prin mijloace de protecție individuală, colectivă sau alte măsuri tehnice și organizatorice specifice, cu prioritate în zonele de risc.

(2) Instituțiile publice și agenții economici care produc, transportă, depozitează sau manipulează substanțe periculoase în cantități care pot pune în pericol viața și sănătatea cetățenilor organizează și execută controlul contaminării radioactive, chimice și biologice a materiilor prime și produselor finite și realizează măsurile de decontaminare a personalului propriu, terenului, clădirilor și utilajelor.

Art. 53. – Mijloacele de protecție individuală a cetățenilor se asigură potrivit criteriilor elaborate de Inspectoratul General și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 54. – Decontaminarea se realizează prin operațiuni și tehnici speciale, efectuate de către serviciile de urgență, unele unități militare și agenți economici, potrivit normelor tehnice elaborate de ministerele de profil și avizate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Art. 55. – (1) Depoluarea constă în luarea unor măsuri specifice pentru identificarea și eliminarea surselor poluante, limitarea, îndepărtarea sau neutralizarea agenților poluatori ai apei, aerului și terenului.

(2) Măsurile de depoluare sunt însoțite, după caz, de evacuarea persoanelor și animalelor din mediul poluat sau de interzicerea utilizării apei, alimentelor și furajelor contaminate.

(3) Se interzice comercializarea sau utilizarea pentru consum a bunurilor contaminate.

(4) Agenții economici și instituțiile publice au obligația să avertizeze imediat populația asupra riscurilor de poluare și contaminare

a zonelor limitrofe unităților respective și să intervină cu forțele și mijloacele de care dispun pentru protecția populației și înlăturarea efectelor poluării.

Secțiunea a 5-a

Evacuarea

Art. 56. – Evacuarea în cazul dezastrelor se execută pe baza planurilor întocmite în acest scop, conform legislației în vigoare.

Art. 57. – (1) Trecerea la executarea acțiunii de evacuare în situații de dezastre se hotărăște de primar sau prefect, după caz, la propunerea comitetului pentru situații de urgență competent.

(2) În situații de conflict armat evacuarea se aprobă de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, la propunerea ministrului apărării naționale.

Art. 58. – Principiile evacuării în situații de conflict armat se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 59. – Accesul persoanelor neautorizate în zonele afectate și periculoase, delimitate și marcate corespunzător, care intră sub incidența situațiilor de protecție civilă, este interzis.

CAPITOLUL VII

Limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă

Art. 60. – (1) Limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă cuprinde ansamblul de activități și acțiuni executate în scopul restabilirii situației de normalitate în zonele afectate.

(2) La acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă participă structuri de intervenție din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, existente pe timp de pace sau care se pot mobiliza în timp scurt, unități și formațiuni militare ale Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării Naționale, servicii de urgență voluntare, formațiuni de Cruce Roșie și alte structuri cu atribuții în domeniu.

(3) Intervenția se realizează în baza planurilor de intervenție și cooperare întocmite de autoritățile competente.

Art. 61. – (1) La limitarea și înlăturarea urmărilor dezastrelor, pot participa și formațiuni de intervenție private.

(2) Autorizarea formațiunilor prevăzute la alin. (1) se execută pe baza normelor metodologice elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate de ministrul administrației și internelor.

Art. 62. – Principiile de organizare, conducere și modul de utilizare a serviciilor de urgență profesionale și voluntare, unităților de intervenție, formațiunilor de intervenție specializate și private, în acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă, precum și planurile operative întocmite în acest scop, se stabilesc prin regulamente, ordine și instrucțiuni elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate de ministrul administrației și internelor.

Art. 63. – (1) Conducerea activităților de intervenție se realizează prin rețeaua centrelor operaționale și operative, sau a punctelor de comandă existente la autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și la instituțiile publice și agenții economici.

(2) Conducerea nemijlocită a operațiunilor de intervenție se asigură de comandantul acțiunii, împuternicit potrivit legii, care poate fi ajutat în îndeplinirea sarcinilor de către grupa operativă și punctul operativ avansat.

(3) Grupa operativă se constituie prin ordin al prefectului din personal cu putere de decizie și specialiști ai serviciilor de urgență ale autorităților, agenților economici și instituțiilor implicate în gestionarea situației de urgență.

(4) Punctul operativ avansat este mobil și se asigură de către serviciul de urgență profesionist sau de Inspectoratul General printr-o autospecială echipată și încadrată corespunzător. În funcție de amplasamentul față de zona afectată, rolul punctului operativ poate fi preluat de centrul operațional.

(5) Până la sosirea la fața locului a comandantului acțiunii, conducerea operațiunilor se asigură de comandantul sau șeful formațiunii de intervenție din serviciul de urgență, cu sprijinul, după caz, al reprezentanților autorității administrației publice locale sau al patronului.

(6) Coordonarea elaborării și derulării programelor de recuperare, reabilitare sau de restaurare pe timpul situațiilor de urgență

se asigură de către reprezentanții autorităților, instituțiilor sau agenților economici stabiliți de comitetele pentru situații de urgență competente.

CAPITOLUL VIII

Asigurarea materială și financiară

Secțiunea I

Asigurarea materială

Art. 64. – Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și agenții economici au obligația să planifice și să realizeze asigurarea materială și financiară a protecției civile, potrivit legii.

Art. 65. – (1) Înzestrarea și dotarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și structurilor subordonate cu tehnică, aparatură și materiale specific militare se asigură de Ministerul Administrației și Internelor pe baza normelor de înzestrare și dotare aprobate de către ministrul administrației și internelor.

(2) Înzestrarea și dotarea structurilor de protecție civilă cu bunuri materiale specifice, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se execută pe baza normelor de înzestrare și dotare elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate de către ministrul administrației și internelor.

Art. 66. – (1) Contractarea și aprovizionarea cu tehnică și materiale se asigură de către fiecare beneficiar, contracost. Tehnica și alte categorii de materiale necesare protecției civile se asigură și din donații, sponsorizări, sau din alte surse legal constituite.

(2) Tehnica și materialele provenite din donații externe sunt scutite de taxe vamale.

Art. 67. – (1) Întreținerea, repararea, depozitarea și evidența mijloacelor tehnice de protecție civilă, precum și durata normată de folosință a acestora se realizează potrivit normelor tehnice elaborate de Inspectoratul General și aprobate de ministrul administrației și internelor.

(2) Montarea, întreținerea, repararea și exploatarea sistemelor de alarmare, comunicații și informatice de protecție civilă se asigură cu

sprijinul operatorilor economici de profil pe baza contractelor sau convențiilor legale încheiate cu aceștia.

Art. 68. – (1) Materialele didactice necesare pentru protecția civilă: filme, diafilme, planșe, manuale, broșuri, pliante, reviste și altele se realizează de Ministerul Administrației și Internelor și se asigură contracost autorităților administrației publice, instituțiilor publice și agenților economici.

(2) Autoritățile publice, instituțiile publice și agenții economici au obligația de a realiza materiale de popularizare a activităților de protecție civilă, emisiuni radio și de televiziune, ca și alte activități cu resurse proprii sau altele legal constituite, cu acordul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și serviciilor de urgență profesionale.

Secțiunea a 2-a *Asigurarea financiară*

Art. 69. – (1) Finanțarea cheltuielilor cu protecția civilă se asigură, potrivit legii, din bugetul de stat, din bugetele locale, din bugetele instituțiilor publice autonome, instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din venituri proprii și din bugetele proprii ale agenților economici, după caz.

(2) Finanțarea serviciilor de urgență se asigură de către persoanele juridice care le-au constituit.

(3) Obiectivele de investiții de interes național pentru protecția civilă se finanțează de la bugetul de stat.

Art. 70. – (1) Cheltuielile pentru realizarea adăposturilor de protecție civilă aferente construcțiilor cu destinație de locuință, birouri, centre comerciale sau destinate oricăror manifestări publice și care, potrivit normelor specifice, trebuie să fie prevăzute, din construcție, cu asemenea adăposturi, se suportă de către proprietar.

(2) Pentru suportarea parțial sau integral a costurilor realizării adăposturilor de protecție civilă aferente construcției cu destinație de locuință, se pot aloca fonduri cu destinația de subvenții, ce se acordă cetățenilor o singură dată, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 71. – Finanțarea ajutoarelor de urgență și despăgubirilor, precum și a unor lucrări sau cheltuieli neprevăzute, se asigură din fondul de intervenție constituit la dispoziția Guvernului pentru înlăturarea efectelor unor dezaastre.

Art. 72. – Pentru finanțarea unor cheltuieli curente și de capital privind protecția civilă pot fi utilizate, potrivit legii, donații, sponsorizări, venituri din prestări servicii, contribuții ale societăților și caselor de asigurare sau de reasigurare și alte surse legale.

Art. 73. – Fundamentarea și întocmirea documentației tehnice privind investițiile aferente protecției civile se realizează pe baza normelor metodologice elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 74. – (1) Pe timpul activităților de pregătire privind protecția civilă, cursurilor și convocărilor cu scoatere din producție, exercițiilor, aplicațiilor, antrenamentelor și altor forme de pregătire, participanții primesc drepturile salariale, de deplasare, cazare, diurnă și masă de la agenții economici sau instituțiile în care sunt încadrați, conform legislației în vigoare și contractelor colective de muncă.

(2) Cheltuielile pentru dotarea cu aparatură, mijloace tehnice și materialele necesare centrelor zonale de pregătire în domeniul protecției civile se suportă de Ministerul Administrației și Internelor, în limita sumelor aprobate cu această destinație. Derularea fondurilor se face prin bugetul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

(3) Consiliile județene ale județelor în care funcționează centrele de pregătire zonală pentru pregătirea specifică protecției civile, vor pune la dispoziția acestora terenul, clădirile, precum și cheltuielile de întreținere aferente acestora.

CAPITOLUL IX

Contravenții și sancțiuni

Art. 75. – Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea juridică civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 76. – Constituie contravenții la prevederile prezentei legi următoarele fapte:

a) neinclusiunea măsurilor de protecție civilă în programele de dezvoltare economico-socială sau în proiectele de buget;

b) neorganizarea serviciilor de urgență voluntare sau neasigurarea înzestrării și pregătirii profesionale a acestora;

c) neîntocmirea planurilor de intervenție sau a altor documente operative de răspuns în situații de urgență ori neasigurarea punerii acestora în aplicare la declanșarea situațiilor de urgență;

d) neasigurarea înștiințării, avertizării, alarmării sau evacuării populației în situații de urgență;

e) neasigurarea identificării, monitorizării și evaluării factorilor de risc generatori de evenimente periculoase sau nestabilirea măsurilor de protecție împotriva efectelor negative ale acestora;

f) neasigurarea înzestrării, dotării și echipării cu mijloace tehnice de protecție civilă, precum și nementinerea în stare de operativitate a acestora;

g) nesolicitarea avizelor, acordurilor sau autorizațiilor privind protecția civilă ori neîndeplinirea măsurilor și condițiilor prevăzute în acestea;

h) neelaborarea regulamentelor, normelor, metodologiilor și dispozițiilor privind protecția civilă;

i) neprevăderea în documentele tehnico-economice ale investițiilor, a adăposturilor, dotărilor și măsurilor de utilitate publică privind protecția civilă sau nerealizarea la termen a acestora;

j) nementinerea adăposturilor publice de protecție civilă în bună stare de utilizare pe timpul situațiilor excepționale, corespunzătoare destinațiilor acestora;

k) neparticiparea la instruirile, exercițiile și aplicațiile de pregătire privind protecția civilă;

l) neîndeplinirea măsurilor de protecție nucleară, biologică și chimică a populației;

m) neanunțarea sau neinformarea despre evenimentele periculoase produse sau privind măsurile de protecție civilă luate ori necesar a fi luate;

n) folosirea în alte scopuri a mijloacelor tehnice de protecție civilă cu destinație publică;

o) interzicerea accesului personalului și mijloacelor tehnice ale serviciilor de urgență în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale specifice;

p) neconstituirea rezervelor de resurse tehnico-materiale necesare protecției civile prevăzute în planurile specifice;

q) neîndeplinirea funcțiilor de sprijin stabilite pe timpul situațiilor de urgență;

r) accesul persoanelor neautorizate pe timpul situațiilor de urgență în zonele afectate, interzise accesului și care sunt delimitate și marcate corespunzător;

s) necompensarea contravalorii serviciilor prestate pe timpul situațiilor de urgență;

t) neîndeplinirea măsurilor stabilite pentru asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației afectate.

Art. 77. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 76 se sancționează cu amendă, după cum urmează:

a) de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. k) și m);

b) de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. c) și g);

c) de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. h), n), o), q), s) și t);

d) de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. a), b), d), i), j) și p);

e) de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. e), f), l) și r).

(2) Sancțiunile contravenționale se aplică persoanelor fizice sau juridice, după caz.

Art. 78. – Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul serviciilor de urgență profesionale cu atribuții de îndrumare, control, intervenție și constatare a încălcărilor legii în domeniul protecției civile, desemnat de inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și nominalizat de inspectorii șefi, precum și de către persoanele anume desemnate de către conducătorii autorităților administrației publice cu atribuții în domeniu.

Art. 79. – Contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL X

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 80. – (1) Actele normative ce derivă din prezenta lege, prevăzute a se elabora și aproba prin hotărâri ale Guvernului, se emit în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Reglementările tehnice prevăzute a fi aprobate prin ordine ale miniștrilor se emit în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

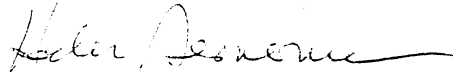
Art. 81. – Semnul distinctiv național pentru identificarea personalului și marcarea mijloacelor tehnice, adăposturilor și altor bunuri de protecție civilă, uniforma și cartea de identitate specifică personalului specializat cu atribuții în domeniul protecției civile se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, ținând seama de prevederile reglementărilor internaționale.

Art. 82. – Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 83. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea protecției civile nr. 106/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 3 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanța Guvernului nr. 47/1994 privind apărarea împotriva dezastrelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 29 august 1994, aprobată prin Legea nr. 124/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 28 septembrie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu